

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint 3-szor: hétfőn s szombaton este és csütörtökön délelőtt. Kéziratok nem adóznak vissza.	Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, szt.-István-tér 1.	Felolvasó szerkesztő: BONITZ FERENC. Kiadófelügyelő: MILLER JÓZSEF.	Előfizetési ár: Egész évre . . . 6 ft — kr. Félévre 3 ft — kr. Negyedévre . . . 1 ft 50 kr. Egyes szám ára 5 kr.	A 30 helyre osztott oldal helyenkint 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr. Nyilvántartási díj 50 kr. Többesirányú hirdetéseknek engedély
--	---	--	--	---

A néppárt revíziót követel !!

Politika és nemzetgazdaság.

(0) Hazánk jelenében egy párt emelkedett az uralom polcára, mely párt a szabadság és népjólét hangoztatásában mindig tultett minden más párton. És mikép oldotta meg feladatát? Évek hosszú során át sokat beszélt a parlamentben a nemzetiszabadságról és jólétről, és hirdette annyira, hogy belefájdult a fejünk, nagy garral a nemzeti vívmányok diadalait.

A kik elég merészek voltak kétségbe vonni a törekvések és irányok népszerűségét, azokat az uralkodó párt lepískolta és a nép előtt vádoolta, mintha jogos érdekének nem barátai, hanem esküdt ellenségei volnának. Évek hosszú során át hintette a meg hasonlítás magvait az országban, a községben, a családban, és ha kérdezzük, valjon a nép, vagyis azok helyzete, a kik munkájuk után élnek és arcuk verejtékével keresik megmindennapi kenyerüket, javult-e? Valjon a napikérdések tárgyalásánál, kezdve a pápai tévmentesség dogmájától le a civilházaság állami dogmájáig, tekintettel volt-e csak részben is arra, amit az állampolgárok tulnyomó többsége kíván, arra, miként gondolkodik, érez és szenved? ami a népet valóban érdekli és ami alkalmas volna terhes létsorsának enyhítésére? mind ezen kérdésekre a hosszú évek tapasztalata hangosan felel, hogy nem!

A nép, vagy mondjuk a nemzet, nyomoruságának mélyéből emelte volt kezeit a liberális párt felé men-

tésre, de a tapasztalat azt tanítja, hogy a népet a pártcélokra felhasználták, bizalmával visszaéltek és ha megtette a kötelességét a szerezsen: menetett!

Tehát ezen párt figyelmen kívül hagyta, hatalmi törekvései által elvakítva, a politika és a közgazdaság közti viszonyt, és ezen alaphibában rejlik annak megfejtése, hogy a politikai téren kifejtett törekvések dacára a helyzet nem javult, mert a nép anyagi jólétének rovására gazdagodott a politikai szabadságok kül- és belterjedelme, mely erőssé tette az állam eszméje által uralkodókat és nyomorulttá a népet! Nyomoruságában ez többé nem szabad.

Csudálatos, hogy az emberek semmibe sem veszik a történet bizonyosságát, mely szerint *a mai liberálisizmus garázdálkodása is tulajdonképpen a politikai és társadalmi problémák elhibázott megfejtésének* szükségszerű következménye; semmibe sem veszik, hogy ugyanazon történet bizonyossága szerint ama problémák összefüggését a kereszténység ismerte fel először, és hogy azok megadása a kereszténységben van megadva, mely törvényével: »Szeresd felebarátodat!« egyrészt megalkotta a társadalmi rend tartós és végleges alakját, másrészt meghozta a *valódi szabadságot*, mely nélkül társadalmi rend nem létezhetik. *A kereszténység az embert az élet oly magaslatára emelte, hogy ott szabadság nélkül nem élhet.* A kereszténység megtörte az ókor merev önzését, mely annak politikai és társadalmi felosztását előidézte, és pedig megtörte a szeretet ama magasatos elvével, mely a politikai és szociális újjászületés forrásává lett. A modern társadalom és annak vezérfürai megtagadták a kereszténység politikai és társadalmi elveit. Innen a törekvések meddősege, sőt káros volta a népek életére.

A kereszténység mindennapi megtámadása ama párt részéről, a népek felszabadítása a vallás alól, bizonyosságot szolgáltatnak arról, hogy a liberális párt az önzés rendszerét állította szembe a kereszténységgel, mely rendszer visszavetette az emberiséget a kereszténység előtti pogányságba, mely vas léptekkel legázolja a nép neme-sebb életcsirait, és kiteszi azt azon nyomornak, melynek nyomása alatt állunk, politikai és társadalmi talajon ma! Lépten-nyomon a legkiméletlenebb önzés, mely nem ismer egyenjoguságot, hanem csak kényuralmat és kizsákmányolást. Ez a modern haladásban személyesítve felismerhető. A politikai szabadságért nem a közjó előmozdítása, hanem a politikai szabadságnak önzési célokra való kizsákmányolása végett küzd, és teljesen képtelen oly politikai szabadságot kivívni, mely ne ellenkezzék a nép boldogságával. Ha ennek dacára sikerült eddig a néppel elhitetni, hogy a liberálisizmus a nép érdekeinek és jólétének megalapítója és őrzője, ez csak annyit bizonyít, hogy a nép ez ideig nem ismerhette fel a vezérlő párthoz való viszonyát.

De most itt az ébredés ideje! Nem-sokára szemlélni fogja népünk, nemzetünk, a modern uralom rémséges gyümölcseit, és felháborodásában itélni fog azok fölött, a kik őt megtévesztették.

Ezt az ítéletet előkészíteni a néppárt feladata a közgazdaság terén is. Vissza kell hódítanunk a társadalmat azon meggyőződésnek, különösen a munkáskérdésben, *hogy nem a szegénység a legnagyobb baj, valamint a gazdaság nem a legnagyobb jó.* Hogy és mikép történjék, ez képezze közgazdasági rovatunk következetes igyekezetét a jövőre.

Zichy Nándor és a börze. Valamelyik börzlap tréfából megkockáztatta, hogy jó lenne, ha Zichy Nándor a pénzintézeteknél viselt állásáról lemondana, miután a néppárt programja harcot indít a nagy tőke ellen. A liberális lapok ezen hírt ezerféle kombinációval keverve, mint tényt adják elő, úgy, hogy ma még a „Sárvári Riadó” felvilágosodott szerkesztője is vézéroikhez róla. Ezen nevétség együgyű álláspont arra kényszerít bennünket, hogy megcáfoljuk az ily vakmerő hazugságokat. Zichy Nándor gróf sohasem kereste azon állásokat, melyek habár bizonyos tiszteletdíjjal járnak, de azon időből származnak, midőn a liberális urak is elismerték Zichy Nándort mint fényes pénzügyi kapacitást és kapva-kaptak az alkalmon, hogy a nemes gróft megnyerjék intézetük élére. A néppárt programja biztosítékot akar nyújtani a munkás és földműves népek a nagy tőke tulkapásai ellen. Mert tudvalevőleg ma az a jelszó, hogy „das Geld regiert die Welt”; e miatt aztán sokszor megfélekedeznek Istenről, igazságról, felebaráti szeretetről. Hanem a vaknak hiába beszélnek világosságról, azért nem látja a világosságot.

A kormány kultuszpolitikája.

II.

Fejtegetéseink fonalán eljutottunk a tengeri kigyóhoz hasonló kongrua már huzamosabb idő óta vajdó kérdéséhez, mely minket egyháziakat omleneter érdekelvén, előre is bocsánatot kérünk, ha most az egyszer e becses lap hasábjait „pro domo nostra” igénybe venni bátorokunk!

Mi abban a nézetben vagyunk, hogy a mostani kormánytól s annak pártjától nem lehetvén várni, hogy a szűkebb ellátásu alapságot szubvencionálja, a kongrua kérdését, mint az egyház belügyét a kormány

és a törvényhozás, kezéiből ki kellene a nm. püspöki karnak vennie és azt saját hatáskörében megoldani; a kormány, illetőleg a közigazgatási tiszviselők legfeljebb az e tárgy végrehajtásánál működésük közre, ha ez iránt az egyháziak által megkeresett-nének.

Bármikor oldassék meg e kérdés az alapságra nézve kedvezően: úgy biztosra vehető, hogy az alapság segélyezéséhez szükséges pénzalapot kizárólag az egyházi dignitariuskok fogják összetenni s így méltó és jogos is, hogy e kérdés csupán a püspöki kar által oldassék meg s az alapság hálája is őt, a püspöki kart, ne pedig a kormányt illesse, mely idővel a kongruával is visszaélhetne pártérdekkei javára s az egyház kárára.

Hogy pedig már ideje volna ez égető kérdést megoldani: kitetszik sok lelkész nyomorából és leginkább abból a körülményből, hogy sok egyházmegye paphiányban szenved, mert a fiatalság inkább lép olyan pályára, melyen *szorgalom és kifogástalan magaviseletével valamire viheti*, mint a papi pályára, hogy ha e pályán nyomorognia és valamely *obskurus plebánián életét tengetnie kell.*

De hát miért késik e vitális kérdés kedvező megoldása az éjji homályban? Azért, mert sok baba közt elvész a gyermek; vagyis a hivatott tényezők oly kérdések fessegetésével keleteltetik a kongruaügy végleges rendezését, melyek nem is aktuális jellegűek és inkább akkor lennének praktikatálandók, mikor már a dotálandó alapságnak évenként adandó segélypénz főösszege meg lesz állapítva. Addig nagyon akadémikus jellegű a diskusszió a felett, föl vétesék-e és betábláztatassék-e bizonyos összeg a főpapi javakra vagy pedig kivettessék-e bizonyos kvóta évenként a főpapokra?

Az előbbi modalitásnak csak azon előnye van, hogy ha a korona által is elfogadtatnék, az egyházi javakat megterhelné és ha idővel bárki szentségtörő kezeit e javakra is ráténné: úgy a rajtkot levő terheket is el kellene vállalni. Az utóbbi modalitás, vagyis a szükségelt pénz-

nek kvóta szerinti kivetése és beszédese tagadhatalanul praktikusabb és nincs annyi formalitáshoz kötve, mint az előbbi. Azonban az érdekelte alapságra nézve nagyon közömbös, mi uton és módon lesz a pénz előteremtve? rá nézve csak az a fődolog, hogy rajta minél előbb segítve legyen és ne teljesüljön rajta az, a mi e szavakban van kifejezve: *Roma delibrante, Saguntum perit; míg Róma tanakodott Saguntum tönkrement.*

Ha tehát ez ügy megoldását siettetni akarjuk: úgy rázzuk le magunkról a törvényhozás atyáskodó gondoskodását, szőljük fel az évi 800 frtal nem bíró lelkészeket jövedelmek pontos és hiteles összeírására és az illetékes püspöki hatóságokhoz leendő beküldésére, hol az egyházmegyei évi szükségelt főösszeget megállapítván s a többi egyházmegyéket főösszegehez adatván, egy-két hét alatt ki lehetne számítani, mennyit tenne ki az összes felségelyezendőkre fordítandó évi összeg?

Ez összeget kivéve, beszédve s az arra szorult alapság között kiosztva, meg van oldva az egész kongrua.

Mi nagy hibának tartanók, ha ezen aktuális kérdés megoldásához csak akkor a karnának foggni, ha a korona által kijelölt ötlismeretes pont megelőzőleg elintőztetett, mert ez annyit jelentene, mint az egész kongrua kérdést „ad graecas calendas” elodázni és mert, ha ez öt pont távol jövőben el lesz intőzve, akkor a szükséghez mért összeget még mindig ráérünk redukálni, vagy felemelni.

Végre csak attól óvakodjunk, hogy valamiképp kongrua — alapot ne étesítsünk, mert ismerve a mostani államok moloch természetét, nincs annak lehetősége kizárni hogy alkalmas időben az állam leveszi a egyháziak válláról ez alap kezelésének fáradságát és gondjait, mint ezt a budapesti egyetemmel próbálgatja, mit Virg. e szavakkal fejez ki: *„Haec mea sunt, (ez alap az enyim),”* migvate veteres coloni! (lőduljatok innét régi birtokosok!)

Herbst József, perbáli plebános.

TÁRCA.

Zóna-posta.

— A „Fejérmegyei Napló” eredeti tárcája. —

Irta: k.

Vig csevegéssel töltte az időt a kávéház egyik félreeső asztalánál három jóbarát. A konyhakos kupicák egymást kergetik s jólillatu füstfelleg fityolyként takargatja a kedélyes társaságot. Nyílik az ajtó s néhány pillanat múlva már négyen ültek a kerek márványasztal körül. Az új tag megjelenése következtében a régi témák: egyházpolitika, vigszínház, országgyűlés stb. leszorultak a szőnyegről s egy új dolog került felszínre. Tálás Oszkár ugyanis — egyetemi polgár — a belépő Parragi Jónást, a ki valamelyik napilap szerkesztőségében afféle ötödik kerék volt, imígyen fogadta:

— Na Jónás, még most sem keresnek francia vagy zongora-tanítót, persze valami jó házhoz?

— Hála az Égnek, — mondá amaz — van!

— Igazán?

— Van, ha mondom. Egy havi zaklatásod után találkozott egy épen nekod való. — Bravó! Az első fizetősem felét ved mulatom el.

— Jó, jó! Előbb szerozd meg, aztán mulass. Különbben, hogy el ne felejtsem, jövendő tanítványodat: Muzem-kört 23. sz. II. emelet 4. ajtó alatt találod meg s francia tanár leszesz.

— Ugyan kérlek, fiu vagy lány az illető? Kicsiny vagy nagy?

— Valószínű, hogy egy szép lány; biztosat azonban nem mondhatok.

Vidám volt minden arc. Ürült a pohár

s Fáraó gyermekei sem tartották zsebjökben a kezöket, gyakorta megzendült száraz fájuk szivet gyullasztó danája. Mulathára Tálás, a hogy csak multhat egy örömitas fiatalember. Mig ő huzatta a nótát, Parragi s a másik két jó barát összesugtak-búgtak s nagyokat nevttek. Mint mindennek, vége szakadt a mulatságnak is. Elszéledtek a szélrózsa négy irányába, előzőleg azonban elhatározták, hogy holnap estére ismét összejönnek.

Tálás hosszan gondolkodott a holnapiak fölött. Megfordult agyában minden gondolat, a mi csak kedvezett az ő körülményeinek. Mily jó lesz havonként 20—30 frtot zsebre tenni? Hátha valami szép, fiatal hölgyecske lesz a tanítványom? Főlséges leend tanítani egy bájos teremtményt. Majd azon törte a fejét, hogy miként kezdje az első előadást, stb. Végre elszenderedett.

* * *

Vasárnap délelőtt sűrű-forog a nép a Muzem-köruton, egyik orro, másik arra. Itt egy gyerek ajánlja gyufáit, rózsáit dícséri egy piros arcú leányka, amott egy cipész-inas fityörész s közbe-közbe incselkedik egy-egy vörössapkás hordárral; majd a lövönat trombitája figyelmezteti a járöke-löket. Ember ember hátán keverve: szolgáló, varróné, illatos dáma, inas, legény, kocsis, tudományos fiatalság, öszbeborult dendi, bukott földesur, stb. siet elvégezni a dolgát, hogy nyugodtan élvezze az áldott munkaszünetet.

A járökelök közt volt Tálás Oszkár is teljes díszben. Jól álló cilinder, monokli, pörge bajusz, jóagsz kotlet, szalonkabát, művészi fonásu imitált aranylánc, gyémánt gyűrű üvegkövel, bő nadrág, sárga cipő. Valóban megnézhetö akarkí.

Mindig lassan szokott járni, most azonban ő is sietett; a vágy, mielőbb megkötni az alkut, gyorsítá lépteit. Végrevalahára a célpontnál volt. Dobogó szívvel siet a lépcsőkön fel, a keresett ajtót megtalálja, még egyszer körülnézi magát, végig simítja a frizuráját s csöngöt. Mily meglepetés! Az ajtót egy fiatal hölgy nyitotta ki, a kinek rózsás ajkáról — mielőtt látta volna a belépőt — csöngő hangon e szavak lebben-tek el:

— Kezét csókolom nénikém!

A szép hölgy csalódott, csalódása ártatlan pirt vont arcára; kedves zavarából Tálás szavai mentették ki. A kölesönös bemutatás után azonban Tálás jött zavarba. Nem esoda. Előtte mosolygó lány, arcán az ártatlanság rózsáival, kinek dúsz hajzata selyempamatként hullámozott alá vállaira. Épen valami szép szavakon törte fejt, midőn nyugtalanokdni kezd az a kis villanyos csengetyű az ajtó felett, hogy még jobban megzavarja tépelődésében a boldog ifjut. A lányka összerenzen s „megjött a néni” szavak kíséretében siet ajtót nyitni.

Tálás ur összeszedi gondolatait s nyájas leereszkedéssel lép az elegánsan öltözött urhölgy elé, a kit az Isten talán mindennel megáldott, csak szépséggel nem. Evvel ugyan mit sem törődött Tálás, mert hiszen, a mint hitte, az ő tanítványa a ház tündére, a szép Olga lesz.

A bemutatások megtörténtek s azután mind a bárman leültek. Ekkor az idősebb hölgy a mellette ülő lánykához fordul s ily szavakkal küldi ki a szobából:

— Olgám, nagyon jó volna, ha gyakorolná magát a zongorázásban. Tudod, hogy hangversenyre készülsz!

Olga elhagyta a termet s távozása

A csáktornyai választás epizódjai.

Hogy mily fegyverekkel győzött a kormány Csáktornyan, azt bizonyítják azon esetek, melyeket tudósítónk ott a helyszínen feljegyzett:

Első sorban is konstatáljuk, hogy Wlassits miniszter nem 60, hanem csak 54 szótöbbséggel győzött. A végeredmény szerint ugyanis *Wlassits 1273, Major 1219* szavazatot kapott.

Mintegy 25 szavazatot a választási elnök visszautasított, mivel a szavazók Major helyett Majert mondták; ugyanannyit visszautasítottak, mert évszámukat nem a bejegyzett évszám szerint mondták be. A stefánovicieknek 15—20 frtot dugtak zsebeikbe.

A választási eredmények kihirdetése után a nép sirva ment haza és folyton azt hangoztatta: Nincs igazság. Főlöszleg akkor a választás, inkább neveztek volna ki Wlassicot.

A választók lajstromát meghamisítva adták ki a néppárt embereinek és a hol 45—50 szavazó volt csak 20—25-ről szólót adták.

Perlakon 7-én hajnalban a csendőrök behatoltak a választók lakásába és erőszakkal elhurcolták Wlassitsra szavazni.

A klastrom és postaépület teljesen elzárták a Major-párt elől, hogy így azt szétdarabolják.

A szavazó-helyiségek mindenütt, még a Major-párt felől is telve voltak zsidókkal és Major szavazóinak ezek között kellett az urnához menni.

Wlassits részére meg siketnémákat, gyermekeket és betegeket is leszavaztatnak, míg a Major-pártiakat a legcseké-

lyebb ok miatt visszautasították. a mint ezt előre megállapították.

A Wlassics-pártiak többnyire zsidók vezetése mellett, lehorgasztott fővel vonultak be Csáktornyára, míg Majornak *1350* szavazója jelent meg, kik közül azonban a rendkívül zord idő miatt sokan már délután visszautaztak falujokba. az est beálltával pedig a magukra maradt szavazók közül körülbelül 30-at pénzzel átcsaltak Wlassits részére.

Perlakon a szolgabíró és előjárók azzal korteskedtek: Ha nincs is kertszt a kezünkben, de itt van a hatalom. Azonkívül azt híresztelték, *hogy Major egy perlaki Major-nevű zsidó bátyja.*

Gotter Márton választásnezi plébános félholtra verték.

Az előjárók és zsidók úgy nyilatkoztak, hogy Wlassitsot meg kell választani, ha késhegyre megy is a dolog.

Govica községben a jegyző behatolt a plébániába embereivel és ott macskazenetet adtak.

Burovecről egy ember Majorra akart szavazni. de az elnök kidobatta.

Perlakon a járásbíró irnokai tüntettek a plébánia udvarán.

Prevec csáktornyai csizmadianak erővel 100 frtot adtak, hogy szavazzon Wlassitsra, de ő nem fogadta el.

Ezek mind tények, melyeket szemés fültnak bizonyítanak. *A Major-párt tehát ezen számos visszaélés alapján. petíciót fog benyújtani Wlassits megválasztása ellen.*

A „Pesti Napló“ mai száma azt állítja, hogy a nemzeti párt szintén Major mellett foglalt állást. Ezzel szemben,

Tálas, hogy annál tapasztaltabb embernek s így alkalmas tanítónak látszassék. négy évvel megtoldotta életéveit, midőn így felelt:

— Épen tegnap voltam 30 éves. Bánkayné, ki a 36-ik évet tüporta már, jónak látta elvenni saját éveiből néhányat s lelkendezve mondta:

— Valóban nagyszerű, én meg a jövő hónapban leszek 30 éves.

Tálas csak bámult; semmikép sem tudta megmagyarázni magának a dolgot. Feltűnő volt Bánkayné magaviselete; úgy beszélt, mintha tudja Isten hány éves ismerősök lettek volna. Tálas nem tudta, mit tegyen. Szeretett volna távozni, de hisz még semmit sem végzett. Előhozni újra jövetelének okát már nem igen akarta. Eme tépelődése közepette Olga a szobában terom s Bánkayné mellett foglalt helyet. Tálas ki-mondhatatlanul örvendett a lány megjelenésének, arcát örömpír futotta végig s föl-emelkedve helyéről, a lányhoz közeledett eme szavakkal:

— Legyen szabad Olga nagysám gratulálni, valóban nagyszerűen jászott.

Olga szólni akart, de Bánkayné ajkán megeregett a beszéd árja s elmondta, hogy kis lány korában ő is mily gyönyörűen tudott zongorázni, de később kedvét vesztette.

— Na de egy kis gyakorlat — ugy-mond — s a mulasztást helyre hozzuk.

Mig így önmagát diesérgette, Tálas és Olga tekintetei néha-néha találkoztak s mély, maradandó nyomokat hagytak maguk után. Bánkaynének is jó szeme volt, hamar észrevette a két szív vonzódását, a miért is Olgát ismét zongorázni küldte.

(Végo következük.)

mint tényt konstatáljuk, hogy kivéve Ziegler kir. közjegyzőt és néhány korifeust, kik tartózkodtak a szavazástól, a nemzeti párt többi hívei Wlassicsra szavaztak, sőt magának Zieglernek irnokai is szerepeltek a választásnál, mint a Wlassics-párt tollnokai.

BELFÖLD

— **Uj kath. kör.** A hivatalos lap mai száma szerint a köröstarjáni kath. kör alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium, f. é. 8.252. sz. alatt a bemutatási záradékkal ellátta.

— **Országgyűlés.** A képviselőház két napon keresztül tárgyalta a honvédelmi miniszterek költségvetését. A vita kezdetén foglalt helyet a képviselőházban *Zelenyák János* az első néppárti képviselő, kinek megjelenése általános érdeklődést keltett a házban. A vita egy kiemelendő momentumra volt, hogy Bánffy a háznak legszélsőbb elemét is tülléitálta, midőn az agy honvédek részére 400.000 frt megszavazása kérte, és el is fogadta Ilyés képviselő erre vonatkozó határozati javaslatát; a miért aztán hálából a radikál-független elem tartózkodott ismét a költségvetés elleni szavazástól. Jól kezdik, már paktáltak a szászokkal, most meg a függetlenségi párttal, — hát hová fog ez vezetni? Perpatvart csak a kuruc *Thaly* csinált, hogy miért kell a protestans katonáknak is a szolgálati szabályzat szerint tőredpelni? Hát így eszelekednek azek a nagy bökések kedvelők és a kik nem akarnak felekezeti különbséget, addig, mig katholicizmusról van szó. Hátha kálomistákról! Hja, paraszt, az más! Tegnap az igazságügyi költségvetést kezdték tárgyalni. Az új miniszter Erdélyi meg is tartotta programbeszédjét, de okulva azon, hogy Wlassicsra azt mondták, nincs benne semmi új, ő annyi újítást, reformot összehordott, hogy most meg etől ijedt meg a ház. Különben a vitába rögtön belekeverték *Ábrányi* Kornel elíteltetését, a melyért issekutz Zsitvay elnököt teszi felelőssé. Beszédjét nagy zaj követte, utánna még Horváth és Sághy képviselők szólottak. A vitát folytatják.

— **A zombolyai mandátum.** Reiszig Ede belügyminiszteri államtitkár és a zombolyai kerület országgyűlési képviselője tudvalevőleg már a napokban Vasmege főispánjává nevezetik ki s így Zombolyán új képviselőválasztás válik szükségessé. A választási mozgalom, mint lapunknak írják, tényleg folyamatban van s nagyon valószínű, hogy a kormánypárt az eddig birtokában levő mandátum megtartására kísérletet sem tesz, olyan reménytelennek találja ismételt puhatólózásai után magára nézve a helyzetet e kerületben. Valószínűleg e feletti bosszúságában hozta forgalomba ama teljesen alaptalan hírt, hogy a kerület legnagyobb és legbefolyásosabb birtokosa *Csekonics Endre* gróf, a néppártnak hiva, s vagy maga fog ily programmal fellépni, vagy egy néppárti jelölt érdekében veti latba nyomatos befolyását.

— **Kaas Ivor br. köszönete.** Kaas br., aki Percel belügyminiszterrel szemben Bonyhádon megbukott, most köszönő levelet intézett a kerület ellenzéki választóihoz, melyben a következő kijelentéseket teszi:

Hogy most, hirtelen nem győztünk, az természetes, az önököt ne esüggeszze. Utólagosan bevállom, hogy jelöltségem első percétől végig soha egy pillanatul sem gondoltam, hogy küzdelmünk ezuttal sikeres lehet. Kérem: a bonyhádi kerületben, mely még egyetlen egyszer sem választott meg ellenzéki a Percelek és Döröck örökében, a belügyminiszterrel szemben az egész vármegye eszközei, a kormány minden hatalma

után megkezdődött a társalgás a hölgy ezen kérdésével:

— El is felejtettem kérdezni, minék köszönhetem ezt a nagy szorencsét Tálas ur?

— Olvastam az ujságot, drága nagysám és . . .

— Ugy, — közbevágy — tehát komoly szándék vezérli lépteit? Nagyon örvendek.

— Szándékom komoly, a mennyiben érvényesíteni óhajtom képzettségemet s ki irhatná le örömomtet, ha azt egy bájos hölgy oldalán tehetném. (Tálas persze a bájos hölgy alatt Olgát értette.)

Bánkayné pedig — ez volt a tisztes koru hölgy neve — a bájos hölgy alatt maga magát értette. Kimondhatatlanul örvendett, hogy megtetzteit a fiatalembernek, mert hát tudnunk kell, hogy Bánkayné szeretett volna másodsor is férjhez menni, mivel pedig senki sem jött érte, felhasználta a „Zóna-postát“ s így remélte, hogy valaki csak neki is akad majd. Erősen hitte tehát, hogy a fiatalember nősülési szándékkal jött hozzá, épen azért Tálasnak fent idézett szavaira a következőleg válaszolt:

— Jól van, nekem Ön ellen nincs kifogásom, majd elintézzük a dolgot közös megegyezéssel. Még csak egyet szeretnék tudni, kedves Tálas ur, szabad kérdenem?

— Oh méltóztassék, szolgálatjára! . . .

— Mi vezette önt arra, hogy személyesen jelent meg, nem pedig a mint az ujságban olvasta, areképét küldte hozzám?

Tálas erről mit sem tudott, elővette tehát jogász fufangját s megfelelt a kérdésre.

— Drága nagysám, reméltem, hogy így közvetlenebb lesz a hatás.

— Igaza van, — Bánkayné már biztosra vette, hogy célt ér — s mondja csak, hány éves?

a korrupció kimeríthetetlen pénze, a szabadelvű párt kétségbeesett erőfeszítései ellenében, hogyan győzhettem volna én, idegen a szónak és igazságnak pusztá erejével?

Függetlenségi jelölt nem vállalkozott, néppárti sem, tehát ésszántam magamat én azért, hogy a belügyminiszter ellenjelölt nélkül ne maradjon, választása egyhangú ne legyen, a kormány ne higgye, hogy ellene nem áll senki, a szabadelvű párt ne hirdesse, hogy egyházpolitikájában a nemzet megnyugodott, s végrehajtó-programmja ellen a pozitív keresztények nem küzdenek. Hát ime kitűnt, hogy ellenkezője igaz. A nép ellenzéki, s a kormány csak erőnek erejével tarthatja még fenn magát.

En hirdettem a vallásfelekezetek közötti békét és összetartást, a szabadelvű párt csinálta a zsidók és keresztények, a katolikusok és protestánsok közötti vallásháborút, mint négy év óta a parlamentben és az egész országban megeseleksi. Ennek köszönhető győzelmét, a katolikusok elleni igazgatással nyerte meg Váralja és Mór-ágy református, Rajos, Kis-Mányok, Alsó-Nána, Mucsfa lutheránus, ezélté függetlenségi párti községeket, szakasztott úgy mint Kőrmenden és Felső-Eőron történt.

A bonyhádi, apáthi, izményi lutheránus közép azonban inkább hitt nekem s részben velem szavazott. Van tehát remény a keresztény polgárok közötti béke helyreállítására.

En is látiam az önk hazafias és valóságos lelkének szép és egyszerű, őnzetlen és önfeláldozó megnyilatkozását. Közönöm a hétszázharminckilenc férfinak bátor és becsületet kitarasztást. Nagy szolgálatot tettek a hazának. Tisztelem önökét!

A főrendiház ülése. A főrendiház 1895. évi február 13-án (szerdán) délelőtt 11 órakor ülést tart. Napirend: 1. Elnöki előterjesztés. ... A mentelmi bizottság jelentéseinek tárgyalása Károlyi Tibor gróf, Desseffy Aurél gróf, Wenckheim Dénes gróf és Almásy Tasziló gróf mentelmi ügyében. 3. Az ország ordélyi részeiben, továbbá a volt Kraszna, Közép-Szolnok, Zaránd megyék és a volt Kővárvidék területén a megszüntetett urbéri dózsmák kárpótlásánál visszatartott összegnek kiszolgáltatásáról. 4. Az 1895. év első két hónapjában viselendő állami kiadásokról szóló XXXIV. tc. hatályának az 1895. évi április hó végeig való kitarjesztéséről és 5. Az 1895. évben kiállítandó ujoncok megajánlásáról szóló törvényjavaslatok tárgyalása.

Az önkéntesek második szolgálati évenek eltörlésére vonatkozólag, tudvalevőleg Tóth Aladár Szekesfejérvár országyi képviselője is felszólalt a honvédelmi budget tárgyalása folyamán. Fejérvár y miniszter ekkor megígérte, hogy a kifogástalan viselőt önkéntesek szolgálati idejének megrövidítéséről a miniszter uton fog intézkedni. E tárgyban most a N. Fr. Pr. a következőket írja:

Okos dolog volna, ha a második szolgálati évet önkényt eltörlnék és így a népet, mely miatt mindig panaszkodott, megnyugtatóknak, hogy nem kívánunk tőle áldozatot, ha ez fontos állami érdeknek nem felel meg. Ha azonban a kormány ez intézményt, melyet az intelligens és hazafias elem amugy is csak zaklatásnak tekint, nem változtatná meg saját bölcsességéből, úgy az a kívánság, mely a tehetőrl való megszabadítást sürgeti, meg fogja ostromolni a parlamenteket s akkor a kormány nem tud majd ellentállani.

A szocialista mozgalom. Hieronymi volt belügyminiszter részletes tervet dolgoztatott ki oly intencióval, hogy mindama helyekre, a hol a szocialista mozgalom észlelhető, külön kormánybiztos neveztessék ki igen nagy hatáskörrel, a ki híven informálna a kormányt és a sürgős intézkedéseket is elvégezte. Az új belügyminiszter azonban nem

híve az ideának s ennek következtében egyelőre a kormány tőlenül nézi a szocializmus terjedését. Az alföldi vármegyék főispánjai és hatóságai egyre-másra küldik a jelentéseket a szocialista mozgalomnak áradatszerű terjedéséről és kifejezést adnak abbéli meggyőződésüknek, hogy a legesekélyebb incidens is rendkívül nagy terjedelmű forrongást idézhet elő. Hja az új belügyminiszter most a választásokkal van elfoglalva; mert a szocialisták nem az alföldön és a fővárosi munkágyűléseken keresi, hanem a néppárt emberei között, kiknek egyik lényeges programpontja az áradatként terjedő állami szocialis eszméknek helyes mederbe terelése és a liberális állam által nagygyá nevelt vad rendbontókat a keresztény szocialis elvek által megszelidíteni és a felebaráti szeretet alapján jogos igényeiket kielégítve az állami rendet fenntartani. Hanem ez persze kissé magas egy liberális kapacitásnak.

A szász képviselők nyilatkozata. A „Siebenbürgisch Deutesch Tagblattban“ a szász képviselőkől nyilatkozat jelent meg, mely szerint ők azért maradtak meg a szabadelvű pártban, mert az új kormány a szabadelvű párt programja alapján alakult meg, a mely programmal őket megválasztották, azonfelül igyekeztek a miniszterelnöknek a szászokra nézve fontosabb ügyeiben vallott nézetéről és intencióiról pontos felvilágosításokat szerezni. E felvilágosítások a nemzetiségi törvény végrehajtására, az 1890-ik évi szász programm olismerésére vonatkoztak és teljesen korrekt és megnyugtató benyomást tettek. Így tehát kötelező ígéreteknek van a szász nép a bíróságban és nem volt ok arra, hogy képviselői a szabadelvű pártot elhagyják. — A ki sokat ígér, keveset ad. Mióta tartja már a liberális kormány ígéretekkel a szászokat és románokat, de közegei azért másképp cselekednek. A kormány szorult helyzetében fűhöz-fához kapkod. Ígérétei által a tulzók csak vérszemét kapnak, így teremtik azokat a nemzetiségi kérdéseket, melyek megoldásához mindig hiányzott az őszinteség. Most azonban, hogy a néppárt őszintén óhajta a kibékítést és egyetértést, nem a telivér liberális lapok vádolják-e a legdühösebben a nemzetiségekkel való paktálásról? Quod licet Jovi, non licet bovi.

K Ü L F Ö L D.

Németország. A Württembergben ujonnan alakult centrum párt fényes győzelmert aratott az ott e hó 1-én megejtett képviselőválasztásokon, mikor is összesen hetven mandátumot kellett betölteni. Az eredmény az, hogy az új centrum párt tizenhat mandátumot nyert s nagyon valószínű, hogy a pótválasztásokon még négy mandátumot szerez s így egyelőre husz szavazatot fog rendelkezni. Kezdetnek bizonyára nagyon fényes és biztató siker ez.

Telefon-jelentések.

A képviselőház mai ülése.

Budapest, febr. 9. (Saját tudósítónktól.) A képviselőházban az igazságügyi költségvetés volt napirendben. Az elnöki székot nem Szilágyi, hanem Berzevicy elnök foglalta el. Szilágyi a jobboldali sorokban ült, mely felvegye régi szerepét és beszéljen sokat, de nagyon!

Napirend előtt Tóth Ernő emelt szót és Münnich Auréllal szemben védelmébe veszi az ellenzéki tagokat, mintha azok nem jelenének meg rendszeren a véderő bizottság ülésein. Tóth Aladár viszont a kormánypárti tagokat védelmezi.

Münnich Aurél kijelenti, hogy Tóth Ernőt személyében sérteni nem akarja.

Ezután következett a napirend.

Az első szónok *Polonyi* Géza volt, a ki 2 órai hatásos beszédben foglalkozott az

igazságügyminiszter programjával melylyel nincs megelégedve, mert nem egyébb, mint egy rossz munkatervzet. Az igazságügyminiszter oly számos reformot helyez kilátásba, hogy ezzel a már ugys alacsony fokon álló judicaturánkat egy onfajta reformálni. Kapjon inkább a magánjog és bünvádi eljárás kodifikálásába és ebben biztosíthatja, hogy az ellenzék is szívesen támogátni fogja. Hisz sem magánsem bünvádi eljárásunk nincsen és egyáltalán a jogvédelem és jogbiztonság oly silány és gyenge, hogy e téren valóságos ázsiai állapotok uralkodnak. Nálunk mindenben a külföldi példákat majmolják és maga a köt. polgári házasság törvénye sem egyébb, mint a német birodalmi törvény gyenge fordítása. A költségvetést nem fogadja el.

Jellinek Arthur szól ezután a költségvetés mellett és Polonyit iparkodik megafalni, de keves sikerrel.

Jellinek beszéde után elnök az ülést 5 percre felfüggeszti.

Szünet után *Mérey* hosszasan polemizál Jellinekkel és az előadóval. Azt mondja, hogy a bírósági kinevezések nem igazságosak. Szilágyi, mint igazságügyminiszter a rangsorozatot semmibe sem vette, hanem különösen a járásbírók közül többeket önkéntesen mellőzött. Felemliti, hogy az igazságügyminiszter 15 tömeges kinevezésnél 66-szor sértette meg a rangfokozatot és 740 bíró mellőzött. Olyan bírók, mint Zsitvay, nem hagyhatók továbbra is az elnöki székben. Ausztriában Schönborn igazságügyminiszter hasonló esetben utasiotta a törvényszék elnökét, hogy tartózkodjanak a durvaságtól. Különben Zsitvay csak azért lett elnök, mint mondja, mert Szombathelyen Szilágyinak nagy kortese volt és neki fátylasmenetet rendezett.

Szilágyi Dezső hosszú beszédjében erősen megtámadja Polonyit és Méreyt, s sohasem ígérte, hogy az évi jelentését be fogja terjeszteni. A kinevezéseknél igazságosan járt el, mert nem a kort, hanem az érdemet és tehetséget nézte.

Polonyi, Mérey és Szilágyi személyes felszólalásai után elnök a vitát bezárja és folytatását hétfőre halasztja.

Az ülés végén Polonyi interpellál egy tüzrendészeti dolog miatt. Hévíz pedig interpellációját szerdára kéri elnapolni. Ezzel az ülés véget ér.

TÁVIRATOK.

Bécs, febr. 9. (Ezed. táv.) A Reichsrath új ülésszakát f. hó 19-én fogják megnyitni a költségvetés tárgyalásával.

Bécs, febr. 9. (Ered. táv.) A király ő felsége báró Bánffy Dezső miniszterelnököt ma délelőtt 11 órakor külln kihallgatásán fogadta.

Berlin, febr. 9. (Ered. táv.) A „Localanzeiger“ szerint Vilmos császár ma délelőtt Henrik herceg kíséretében 2 órával előbb érkezett a katonai akadémiába, hol felolvasást volt tartandó a Khina-Japán háboru tengerészeti fontosságáról. A császár ezen időt térképei rendezésére fordította. Felolvasásának kiemelkedő része volt a páncél-hajók ismertetése. A felolvasáson mintegy 500 magasrangu katonatiszt vott részt.

Belgrád, február 9. (Ered. táv.) A minisztertanács ma gratulált a királynak azon fényes fogadtatásához, melyben őtet a francia hadsereg részesítette megörékeztetkor.

Városi és vidéki hírek.

A püspök Római utja alkalmából, a legtöbb fővárosi lap egy könyvomat után azt újságolja, hogy Dr. Steiner Filöp felszentelése óta még nem volt Rómában, és hogy most azon kötelezettségének tesz eleget, melylyel minden püspök felszenteltetés után 4 év múlva egyszer tartozik meglátogatni a pápát. Tudvalevőleg a megyés püspököt minden négy esztendőben kötelesek

„ad visitanda limina apostolorum,“ tehát nem csak egyszer. És ezen alkalommal jelentést tartoznak tenni egyházmegyéjük állapotáról; a papok és hívek viselkedéséről. Steiner püspök felszentelése óta már többször is volt Romában, de ezen kötelezettségének csak most négy év után tehet eleget.

— **Dr. Steiner Fülöp** megyés püspök III-ik számu körlevele közli a szent enciklikáját a világ összes püspökeihez, melyben felszólítja őket, hogy a Propaganda fidei intézményét pártfogják, és erre jótékony adományokat gyűjtsenek. Azután Miehli Jakab prépostkanonok halálát tudatja. Körlevél végre pályázatot hirdet a lemondás folytán megürült *bodai* és *agárdi plebániákra március 31-iki határrappal.*

— **Dr. Major Ferenc** városunk tisztifőorvosa, ma d. e. érkezett meg csáktornyai utjáról. Az országzserte beállott nagy hóviharok miatt azonban csak kerülő uton t. i. Szombathelyen, Győrön, Szönyön keresztül jöhetett haza.

— **Adományozás.** A következő sorok közlésére kértünk fel: *Szögyény-Marich* Julia, a helybeli jótékony nőegylet védnöke, boldogult édes anyja elhalálása évfordulójának emlékére az egylet céljaira ismét 20 frtot adott, mely jótékonyágáért fogadják az egylet nevében leghálásabb köszönetet. Re e Istvánné, pénztárnok.

— **A jótékony nőegylet választmányi ülése.** A székesfejérvári jótékony nőegylet *Szögyény-Marich* Julia védnök elnökelete alatt f. hó 5-én választmányi ülést tartott, melyen az egyes jötevők által a szegényeknek nyújtott segélyadományok bejelentése után elnöklő védnök felkérte a választmányt, hogy az egylet javára február hó 24-én tartandó sorshuzásra a kibocsajtott sorsjegyek elárúsításával a nyemény-tárgyak ajándékozásával buzgalkodjanak. Ezután a választmány tekintettel a hideg időjárásra elhatározta, hogy 100 frt. segélyt osztanak ki a szegények között tüze-lőre. Végül tárgyalta a választmány a szegény sorsu iskolás gyermekek élelmezési ügyét. Minthogy pedig e tárgyban már előzőleg a tanhatósággal folytatott tanácskozás alkalmával az illetékes hatóság részéről nyilatkozat szerint a gyermekek élelmezésének szükségessége ezuttal nem fog fenn, az ügy függőben maradt, amde, ha a viszonyok úgy alakulnának, hogy a gyermekek élelmezése szükségessé váljék a kellő intézkedések azonnal megtételnek. Több tárgy nem lévén az ülést véget ért.

— **Táncmulatság.** A szabad-battyáni önk. tüzoltó-egylet tisztikara folyó hó 24-én *Kovács Lajos* nagyvendéglőjében az egylet pénztára javára táncmulatságot rendez, melyre a meghívók a jövő hét folyamán fognak szétküldetni.

— **Farsangi estély.** Nagy-Perkáta ifjúsága a kaszinó helyiségében f. hó 6-án táncal egybekötött thea-estélyt rendezett, mely dacára a zimankós időnek reményen felül sikerült. Nemesak a perkátai, hanem a szomszéd községbeli uri családok is részt vettek a házas jellegű estélyen. Jó zene mellett virágos kedv uralkodott mindvégig s az estély a kaszinói könyvtárnak szép jövedelmet hozott.

— **Házvétel.** A cisztercita rendház temploma mellett levő *Gebar*d-féle ház új tulajdonosa *Kovács Károly* kereskedő, a ki értesülésünk szerint 24500 forintért vette meg az egyemeletes házat, melynek alapos renováltatását az új háztulajdonos elhatározta. Ideje is már, hogy az a régies színezetű ház egy kissé szebb külsőt kapjon!

— **Köszönet nyilvánítás.** Forrón szeretett, felejtetlen férjem elhalálása alkalmával a rokonszeny és részvét kifejezése oly sok oldalról nyilvánult irántam, és társulatunk iránt, hogy mindenkinek külön képtelen lennék köszönetemet ki-

fejezni. Fogadják tehát e helyen bánatos szívemből fakadó legmélyebb köszönetünket és halánkat azon vigaszról, melyet a megpróbáltatás nehéz pillanataiban nyújtani kegyesek voltak. Székesfejérvárott, 1895. febr. hó 9-én. *Ozv. Veszprény Jenőné és színtársulata.*

— **A havazás.** Az ország minden részében beállott nagy havazások következtében igen sok helyütt megszünt a közlekedés. A hóvihar némely helyen f. hó 7-én d. u. kezdődött, máshol csak az esti órákban az eredmény mindenhol egyforma volt, reggelre 1,50t 2—3 méternyi magasságu hó fődte a vidéket. A közlekedés természetesen minden felé elakadt s így városunkba sem érkeztek be a vonatok 8-án. A vihar csak 8-án éjjel csillapult egy kissé. A vonatok ekkor nagy erő megfeszítéssel s két-három hóékevel óriási késés mellett közlekedhettek.

— **Katonai sorshuzás.** Az 1874-ben született első korosztálybeli, székesfejérvári hadköteles ifjak a katonai sorshuzásra ma d. e. 9 órakor legnagyobb részt személyesen jelentek meg. A sorshuzás a városház nagytermében a legnagyobb rendben folyt le.

— **Elvágta az úterét.** *Göröncsér* Zsuzsanna bieskei lakosnő a napokban felmetszette az úterét s aztán a háztól 7 méternyi levő sertésólba ment, a hol néhány óra mulva ülő helyzetben halva találták. A vizsgálat kiderítette, hogy sebe nem volt olyan nagy, hogy életét nem lehetett volna megmenteni; azonban, ugy látszik hozzá tartozói nagyon keveset törődtek az özvegy asszonnyal s nem igen siettek keresésére, midőn a ház körül eltűnt.

— **Jégsport.** A koresolya-egyesület a napokban egy igen praktikus újítást léptetett életbe, melynek célja megóvni a koresolyázókat a csoportosulás alkalmával előfordulható összeütközésektől. Az egyesület ugyanis a jégpályán mutató-táblákat állított fel a következő felirattal: koresolyázás mindig jobbra!! A koresolyázók engedelmessékednek a mutató-táblának s mindig jobbra lejtnek. Holnap mint értesülünk, kedvező időjárás esetén a diákok öröme perverzonyos lesz.

— **A széngáz áldozata.** *Szánthó* Gábor bodméri református lelkész a napokban szobájában üldögélt, majd elszundította, mialatt a tulságosan megrakott kályha első részét a nagy hőség megprezisztette. A gyorsan fejlődő széngáz az így keletkezett nyíláson oly mennyiségben tödült a szobába, hogy a levegőt teljesen megromtatta, mit az öreg Szánthó alvás közben nem vevén észre a széngáztól megfulladt. A szerencsétlenül a ház szolgája vette észre, a ki rémülve szaladt a községi előjárósághoz hírlt vinni a történeteket. Az előjáróság nyomban megjelent a helyszínén, Szánthó ekkor már holt volt.

— **Megerősített alapszabályok.** A velencei temetkezési társulat alapszabályait a belügyminisztérium jóváhagyta.

— **Vesztett eb.** Tác községhez tartozó Fövény pusztán a napokban *ö. Zimónki* Györgyné kutyája megveszett, 3 kutyát, továbbá 8 sertést megmart. Hogy emberben nem tett kárt a dühöngő eb, az *Barca* Józsefnek köszönhető, ki midőn a veszett állat feléje közeledett, a kezében levő vasvillával úgy vágta fejbe a veszett állatot, hogy rögtön elterült. A megmart állatokat még aznap kiirtották a szükséges hatósági óvintézkedéseket foganatosították.

— **Fülakasztotta magát.** A jelen évben az öngyilkosok száma már is nagyon nagy. — Naponkint lehet hallani, hogy megunta valaki az életét s a halál révén menekül a szenvedések elől. A napokban *Alcsuthon* *Adám* Ferenc sokalta meg az élet bajait s elkeseredésében felakasztotta magát. Nikor megtalálták, már nem lehetett rajta segíteni.

— **Elítélt tolvajok.** A budapesti törvényszék a napokban ítélte *Neubauer*

György székesfejérvári születésű, *Tóth* Béni gyurói születésű napszámások felett, a kik *Winter* Sándor és *Reisz* Heinrich kárára jelentékeny lopást követtek el. A bűnösök tettüket beismerték s *Neubauer* 7 havi, *Tóth* pedig 8 napi fogházra íteltetett.

— **Járvány.** Tác községben vörheny, *Zámolyon* a kanyaró járvány-szerűleg fellépett. A veszedelmes betegségek tovaterjedésének megakadályozására a leg-szigorubb óvintézkedések megtételtek.

— **Tolvaj szolgálo.** *Ländler* Emilia k-szl-péteri születésű családleány még a mult év folyamán Budapestben egyik családúrnának, *Stricker* Rózának ládáját feltörte s abból 36 frt értékű ruhásműt ellopott. A budapesti kir. törvényszék *Ländler* Emiliát ezért 3 évi fegyházra és 5 évi hivatalvesztésre ítélte. Ezen ítéletet a kir. ítélő-tábla leszállította 2 évi fegyházra, a kuria pedig helyben hagyta az elsőfoku bíróság ítéletét.

— **Hevesmegye felirata.** Hevesmegye közönsége a véderőri szülő 1889. évi VI. t. c. 25. §-át illetőleg az egy éves önkéntes szolgálat módosítása tárgyában a képviselői házhoz feliratot intéz. A feliratot most küldötte Székesfejérvár közönségéhez pártolás végett. Reméljük, a város támogatni fogja Hevesmegye közönségét nem-es törekvésében.

— **Megugrott.** *Gajdó* Simon a székesfejérvári kir. törvényszéknél magán-okirat hamisítás büntetével vádoltatott, vádolt azonban a büntetés elől a nélkül, hogy valaki tudná holléte, megugrott, a miért is a székesfejérvári törvényszék elrendelte közbiztonságát. *Gajdó* Simon személyleírása a következő: 32 éves, róm. kath., rácekereszturi születésű, nős családapa, irni, olvasni tud, iehenész. Feltalálása esetén a nevezett törvényszék börtönbe küldendő.

— **Körözés.** Mezeresteknek az összes hazai hatóságok, hogy lopás büntette miatt 7 havi börtönrre elítélt, székésben levő *Berta* Sándor vádoltat, kinek személyleírása a következő: szül. helye Fejérmegye Kölestelek pusztja, illetőségi helye Füle község Fejérmegye, 38 éves, ref. törvénytelen házasságban élt, családos, termete közép arca szabályos bajusza barna, szakállt nem visel, haja gesztenyeszínű, orra vékony hegyes, szája szabályos, napszámós, beszél magyarul, hatóságuk területén nyomozni és elfogatása esetén az alóli kir. törvényszékhez átkísírtetni sziveskedjenek. A veszpremi kir. törvényszék.

Egy 40 éves családlos kömives ház-mesteri állást heres Székesfejérvárott. Cim a kiadóhivatásban megteudható.

* **Egyházi szerek, műlimzések,** templomi és egyestületi zászlók, miseruhák keresztuti- és oltárképek, csillárok, féher-neműek, kegytárgyak, képek és könyvek beszerzésére ajánljuk *Szűts* és *Társ*a, a bibornok-érsék és Magyarország heregprimásának udvari szállítóit. Budapest, IV. Kossuth-Lajos-utca. Árjegyzékeiket kívánatra bérmentve küldik.

Irodalom és Művészet.

— **A „Katholikus Tanítgy”** 3-ik száma élénk és változatos tartalommal jelent meg. Tartalma: A kath. tanítgy a milleniumi kiállításon. Dr. Komlóssy F. — Az új miniszter programja. Bertalan Vincétől. — Tárcza: Anyám halála. — A miniszter beszédéből. — A keresztény tanító feladata. — A „Népnevelő” bucsuzása. — Kalászok egy tanító naplójából. — Egyetli ügyek. — Irodalmi hírek. — Adakozás a kath. tanító zászlójára. — Vegyesek. — E változatos tartalom s tartalmas cikkek maguk ajánlják a lapot, melyet dr. Komlóssy Ferenc kano-

nok, Esztergom egyházmegyei főtanfelügyelő szerkeszt. Melegen ajánljuk a jeles tanügyi lapot, melynek előfizetési ára egész évre 2 frt, fél évre 1 frt. (Erga sacra.) Mutatvány számot készséggel küld a kiadóhivatal Budapest, V. Lipót-körút 30. hova minden küldemény intézendő.

— **Előfizetési felhívás** A „Kath. Egyházi Zeneközlöny”, az egyházi zene összes ágaira kiterjedő e havi folyóirat az első évfolyam megindításakor kibocsátott programhoz híven el fog követni mindent és a rendelkezésére álló összes eszközökkel oda fog hatni, hogy az egyházi ének és zene terén hazánkba létező viszály állapotokon alaposan segítse legyen. Hogy e célt mielőbb és bizton elérhessük, szak- és irány-cikkokon kívül az első évben megkezdett felette hasznos, sőt szükséges állandó rovatokat, mint például: „Az egyház nyelve”, „Ismeretek téra” stb., valamint az összes szerktársokra kiterjedő mellékletet folytatni fogjuk. Tájékoztal azoknak, a kik a Katholikus Egyházi Zeneközlönyt még nem ismerik, felsoroljuk annak I. évfolyamához csatolt rendes mellékleteit, m. m.: a gyertyaszentelési, a hamvazászerdai, a virágvasárnap, a nagypénteki és nagyszombati szerktársok rendje, továbbá egy rendkívüli melléklet magyar egyházi énekekkel. E hézagot pótló, Magyarországon egyedül álló és az egyház szolgálatában álló papok, zenészek, énekesek, kántorok és e pályákra készülőkre nézve nélkülözhetetlen szakközlöny előfizetési árát oly csekélyre szabtuk, hogy az mindenkire nézve könnyen megszerezhető legyen. A Katholikus Egyházi Zeneközlöny előfizetési ára egy évre 3 korona 20 fillér (1 frt 60 kr.), félévre 1 korona 60 fillér (80.). Az előfizetési pénzek a Pesti könyvnyomda-részvénysárság hangjegymetszőosztályába (Budapest, V., Hold-utca 7.) küldendők. Az I. évfolyam a fenti ártól (1 frt 60 kr.) kiadóhivatalunkban (V., vaci-körút 56.) megrendelhető. Az áldozó-papok mindkét évfolyamot öt-öt sacrum elvégzése fejében is megrendelhetik. A „Katholikus Egyházi Zeneközlöny” szerkesztősége Budapest, V., Lipót-tér 9.

— **Színház.** Két napi szünet után tegnap D'Ennery és Comors színműve: „A londoni kollusok” került színre félhétjáratok mellett kis számu publikum előtt. A szereplők közül a legjobb alakítást Tisztai (Prospectus) nyújtotta, ki az egygyűi tanítványt ügyesen utánozta. Szerep jutott neki minden folvonásban a nélkül, hogy tudtuk volna, miként eszippent oda. Ez talán a kurtisák eredménye? Sárdi (Ralph) az uzorás pénzváltó lelki fordulását nem tudta eléggé kifejezni. Komlósi Ilona (Smika) jól felfogta az árva gyermek helyzetét s bár ruházata nem volt nyomorult sorsának megfelelő, mégis elismerőleg kell róla nyilatkoznunk. Szatmári (Nikolthy) s Mezői (Squeres) szokott ügyességükkel felelt meg feladatuknak. (k.)

— **Színházi másor.** Vasárnap 10-én d. u. fél helyárrakkal: „Miltári”; este Deréki Antal népszínműve „Kondorosi szép csaplárné”, először. Hétfőn 11-én a „Trapezanti hercegnő” operette. Kedden 12-én a „Három testőr”. Vízvári Gyula a nemzeti színház kitűnő művészenek első vendégjátéka. Szerdán 13-án „Ideges nők”. Vízvári Gyula második és utolsó vendégjátéka. Csütörtökön 14-én „Lemondás” színmű. Pénteken 15-én „Tamás bátya kunyhója” félhétjáratokkal. Szombaton 16-án „Kis alamuksi” kitűnő operette, itt először.

— **Itt marad-e a társulat?** A székesfejérvári színtársulatot, mint tudjuk, a napokban nagy csapás érte, elvesztette vezérét, igazgatóját, a ki még halálos ágyán is hivatásának élt. Sokan mondogatták, hogy vesztés próma Jenő halála a társulat felosztását vonja maga után. Mi azonban biztos forrásból értesülünk, hogy az igazgatói szerepet a boldogultnak özvegye, Veszprémi Jenőné vette át, ki a szerződésileg

kikötött határidőig, tehát virágvasárnapig itt marad a társulattal. Minden tekintetben a régi rend uralkodik, bérelni ezután is Borsódi Vilmos tükárnál lehet.

— **„Herko Páter”** kath. élelapp folyó évi 6. száma rendkívül változatos tartalommal, igen sikerült képekkel és szöveggel jelent meg. Melegen ajánljuk a rövid fennállása dacára is már szokatlanul elterjedt élelappot olvasóink figyelmébe. A „Herko Páter” előfizetési ára egy évre 4, félévre 2 frt. Szerkesztője Markos Gyula, a Kath. Örtűzek ismeretes költője, kinek címére az előfizetési pénzek küldendők. (Budapest, zsbárus-utca 7.)

— **Kakas Márton.** A Sipulusz által szerkesztett élelapp 6-ik száma igen sikerült illusztrációkkal és szövegtartalommal jelent meg. A „Kakas Márton” előfizetési ára egész évre 4 frt. A szerkesztőség címe: Budapest, Rökk-Szilárd-utca 4.

Közgazdaság.

Cselekedjünk!

Budapest, február 8.

(—) Csongrádból, Békésből, különösen pedig Hódmező-Vásárhelyről, Szegedről és Békés-Gyuláról a legszomorúbb hírek jönnek. Egyrészt ott látjuk a magyar Alföldön az inség ijesztő rémét, másrészt a szocializmus veszedelmes módon való terjedéséről ad hírt a mindent szépiteni igyekvő hivatalos jelentés is.

Ugy látszik, hogy a kormány fejét vesztve, nem tud mit csinálni. S mialatt a még józan nép Istenhez és kormányhoz folyamodik, az államgépezet folytatja munkáját mint rendesen, az adóvégrehajtók dícséretes buzgalommal szedik be a nyomorba jutott nép ingó-bingó vagyonát — mert fűnn kell tartani az államháztartás egyensúlyát.

A szocializmus pedig döngeti hatalmasan ennek az államhatalomnak alapköveit.

Soha kiseszebb szatira nem csufolta ki jobban a mi modern államkormányzatunk sivárságát.

Vagy azt gondolják-e a miniszteri bürokraták, hogy majd helyreépítolják a bajt a jóságos anyaföld Isten áldásával, egy kitűnő aratással? Ugy látszik, hogy ebbe vetik reményüket, időközben pedig hagyják föltámadni és terjedni a népnek lelki-világában az érzelmek csatáját és megfogamzani a jámbor elmékben azokat a kárhozatos gondolatokat, melyek a társadalmi viszonyokkal való teljes elégtelenség mérgét oltják az emberbe! Mit is törődik a nép az államháztartás egyensúlyával s a világraszóló politikai minden komédiájával, mikor éheznek és fázik s mikor mindazt, a mit egy egy egész élet fáradsalmával vagyonnal megszerzett, elveszik tőle adóba, hogy legyen a kormányoknak mivel dicsekedniük a pénzes emberek hatalma előtt.

A földmivvelésügyi miniszter azzal utasított el minap 1200 alföldi embert, kiknek küldöttsége nála járt telepítés végett, hogy csináljanak a mit akarnak, ám vándoroljanak ki, ha nekik úgy tetszik, ő nekik most csak azt mondhatja, hogy a telepítés ügyét is csak magasabb szempontok irányítják.

Hát ilyen gyámoltalanságot Magyarország földmivvelésügyi miniszterétől nem vártak.

Hiába fordultak tehát ahhoz, a kitől még valamit remélhettek. Atyai meghallgatás és emberséges gondviselés helyett ridég közönyt, mellőzést, hatalmasodó le-rivalgást és irgalmatlan elutasítást kaptak. Ez a mostoha bánásmód még csak fájdalommasabbá teszi a vérző sebeket és olajat önt az elkeseredés tüzére.

Nem szabad gondviselés nélkül hagyni a jóravaló népet. Ha a jó és okos emberek nem törődnek vele, majd törődik a néppel Kovács János próféta és megmagyarazza az ő hiveinek, hogy Isten nincsen, haza nem kell, a tulajdon lopás, az urakat fel kell akasztani.

Szerintünk elsősorban az államnak főkötelessége, hogy a lehető legnagyobb arányokban éreztesse a néppel gondoskodását, hiszen ez a nép szerezte meg a közterhek odaadó viselése által a kormány számára az államháztartás egyensúlyának a dicsőségét.

Ha már odadobtuk a féktelen szabadkereskedés kalóz útjára zárukaany-nak a magyar mezőgazdaságot, már most, mikor minden oldalról szorítja és gátolja a nekivadult világversenyt, siessünk a magyar gazdák segítségére, megerősítésére.

Szeretünk kereskedni és versenyezni Oroszországgal, hát versenyezzünk vele az inséges gazdák felsegítésében is. Az orosz állam olesó előleget ad a termésre és kölcsönrel segíti ki a megszorult gazdákat, legutóbb pedig elrendelte, hogy az állam vásároljon közvetlenül a termelőnél gabonát, hogy a katonaságot és nagyobb városokat élelmezzen, a piacokat pedig szoktassa ahhoz, hogy az árakat ne nyomja tovább.

Versenyezzünk tehát Oroszországgal, segítsük a népet, mert csakis így lehet elejét venni a társadalmi és állami rendet fenyegető szocialisztikus eszmék terjedésének, csakis így vehetjük elejét annak a veszedelemnek, mely bekövetkezik, ha a nép inségében magára hagyatva, kétségbeesésében találja érzelmeinek és gondolatainak egyetlen forrását.

Az ország fentartó oszlopait nem szabad kitenni az összeomlás veszedelmének.

Ne elmékedjünk és ne tanácskozunk mindörökké — hanem cselekedjünk. „A tett halála az okoskodás.”

Ezt tartjuk immár szemünk előtt.

A néppárt és az audax paupertas.

(y) A szocializmus nagyobb mérvű ter-foglalását a kimagasló államférfiak sorából csupán Bismarck méltatta valamennyire. Elsőnek látta be, hogy az államok törvényhozása mindenekelőtt hivatott megvetni alapját, hogy a társadalmi rétegek disszonálását lehetőleg összehangolja. Hatalmas szelleme az államférfiai ügyessége már korán felismerte vele a veszélyt, mellyel a hovatovább selejtes talajra jutó szocialis eszmék terjeszkedése a modern jog-állapotot fenyegeti. Neki állt tehát s a munkások balsorsának némi enyhítését célzó törvények által az izgatók azon fegyverének, melyet ügyök érdekében rendszeren jó sikerrel forgattak és forgatnak, s mely e körömfönt tételben csucsosodik ki: „Segíts magadon, hisz az állam úgy sem akar rajtad segíteni” — leg-alább egyelőre élet vegye. Ez, miként az állam mindenhatóításának legnagyobb apostolától másként ki sem is telhetett, úgy lett megcsinálva, hogy általa az állam hatalma meg ne fogyatkozzék, sőt inkább

gyarapodjék s ne csak a békés adófizető polgárok, hanem az immár veszélyessé vált aundax paupertást is bölcsjótől sirja gödréig kisérhesse a terjeszkedő államhatalom kémkedő szemé, szükség esetén szuronya.

Jól csinálta-e így Bismarck, nem célnak vitatni, konstatáljuk csupán, ha ezt ugy tette is, hogy csak valamit tenni látszassék, legalább ezt a valamit megette; holott a mi törpe Bismarckjaink összes bölcsesége egy-egy kormánybiztos kiküldetésénél többre nem lyukadt ki, sőt még az idevágó már szentesített, de a nagyipar köreinek nem teszö törvények foganatosításától is fáztak.

A nehéz munka sulya alatt vergödő nyomor csak addig türelmes, míg a tudatlanság sötétében botorkál; de ha egyszer a művelődés derengő világa érinti — elégedetlenkedni kezd sorsával.

E derengés a társadalom legalsóbb rétegei életében a legválságosabb pillanat; lelki félhomálya nem engedi, hogy saját állapota elviselhetlenségén s ennek ellentétén, a vagyonos osztály kényelmes, sőt fényűző életén kívül egyebet is megkülönböztessen. Amaz ellen védekezik, emezen boszuját törekszik letelni, csel, erőszak, büntény és minden válogatlan eszközzel, melyet a lelki szemé körül derengő félhomályban céljai elérésére alkalmasnak vél felismerni.

Csak a liberális párt merkantil irányzata, mely az egyedek anyagi gyarapodásvágyát közügygyé emelte és magok e kincs-ásó egyedek nem veszik észre, vagy kicsinylik e veszedelmes tüneteket. Nem látják, hogy valamint az ipar, ugy a föld munkásai is részben már benne vannak, részben bele készülnek e félhomályba és hogy megjött már a válságos pillanat, melyben e népet sem kormánybiztosok, sem szuronyok, hanem csupán az egyedek szipolyozó érdekeinek elejtése és az igazságosság érvényesítése vezetheti vissza a helyes utra.

Nem látják s ha látják kicsinylik; mert különben nem vetnék az oly hatalmasan fejlődő néppárt szemére, hogy programjában a társadalom legmostohább rétegét a „vakmerő szegénységet” is felöleli és hogy főcéljai egyike az anarchia felé eröz hazai szocializmust a keresztény erkölcsökön alapuló szocializmus medrébe terelni.

A liberális párttól s összetakolt rozoga kormányától nem vár a néppárt e részt semmi segílyt, nem várja töle azt sem, a mit mindenütt a legkezdetlegesebb ország-lási bölcseség is önmagától nyujtana, hogy a hol kell, jogkorlátozó, a hol szükség, jog-tágitó intézkedésekkel biztosítsa a társadalmi tevékenység üdvös működését. Tartsa csak szuronyaival féken a modern irányzatai által tervszerűen dekrisztianizált tömegeket nem a néppárt, hanem az általa, a többi rovására hízalt töke és nagyipar kedvéért.

A néppárt majd boldogul állami szubvenció nélkül is, mert hiszi, hogy miként az orvosi tudomány már rég megszűnt kor-bácsesal gyógykezelné a lelki betegeket, a zavarossá lett szociális eszméket sem lehet magy. kir. állami erőszakkal tisztává szürni.

A néppárt boldogul, mint egészséges és erőttől duzzadó ifju, egyik kezében a keresztény-ség szimbolumával, másik kezében a honszeretet és igazságosság pajzsával vértetetlen indul hatalmas, hódító utjára s a

kik uralni fogják, azokkal bizonyára nem gyüvend meg baja az államhatalom szuronyainak, de igen az államhatalom bölcseségének; mert kegyetlenül el fogja utjából söpörni azon vezetöket, kik belöle csak anynyival bírnak, mint elődjök.

— **Az öt- és ötvenforintosok bevonása.** Lukács László pénzügyminiszter az összes állampénztárakhoz rendeletet bocsátott ki, hogy az öt- és ötvenforintosok kiadását szüntessék be.

— **Az új pénz.** Az állami számvérvészek kimutatása szerint vertek az 1894. év III. negyede végéig 33.275.932 darabot, ugyanezen év IV. negyedében 3.202.761 darabot, így a múlt év végéig összesen 36.477.793 darab koronát. Ebből forgalomba bocsátottak a múlt év III. negyede végéig 30.761.723 és ugyanezen év IV. negyede folyamán 5.000.000 koronát, 2.94 koronát pedig a bécsi és kör-möci főkémlőhivatalnak adták át kémlésre, ugy, hogy az összes kiadás a jelzett időre nézve 35.764.627 koronát, a készlet pedig a múlt év végével 713.166 koronát tett ki.

20 és tízfílleres nickelváltópénzt vertek a múlt év végéig 16.319.645 korona és 70 fillér értékben, ebből kiadtak ugyanazon idő alatt 10.963.618 korona és 80 fillér értéket, maradt készletül a múlt végével 5.351.126 korona és 90 fillér ért.k.

2 és 1 filleres bronzváltópénzt vertek a múlt év végéig 1.294.472 korona és 91 fillér értékben; a forgalomnak átadott 758.714 korona és 20 fillér érték, készletben maradt a múlt év végével 535.758 korona és 71 fillér érték.

— **Külföldi gabona Magyarországon.** Magyarországra anyyi idegen gabona még nem jött, mint 1894-ben.

A gabonahozatalok a lefolyt esztendőben a következők voltak. Erkezett Ausztriába és Magyarországra:

vámvisszatérítés nélkül

buza	327.399 mm.
rozs	39.503 "
árpa	872.801 "
zab	1.394.910 "
kukorica	2.239.676 "
köles	475.772 "
tatárka	123.173 "
Összesen	5.478.234 "

Oroszországból igen sok zab, kukorica és árpa, Romániából főképp vámvisszatérítés mellett buza, árpa és kukorica, Szerbiából buza érkezett a monarchia piacaira. A mint a fentebb kimutatott adatokból kitünik, az összes import meghaladta a 7.65 millió métermázsát. Kivitték pedig összesen a monarchia piacairól:

	métermázsát
buza	646.238
rozs	3.243
árpa	4.178.356
zab	109.073
kukorica	110.654
köles	3.412
tatárka	370
Összesen	5.051.346

A múlt évben harmadfél millió métermázsával több gabona érkezett piacainkra, mint a mennyi Magyarországból és Ausztriából a külföldre kiment. A vámvisszatérítéssel behozott buza fejében kivitték a múlt

1894. év folyamán 1.069.640 métermázsát; ezenkívül kiment árpadarából 12.219 métermázsát, más örleményekből 1824 métermázsát. A magyar, illetőleg az osztrák gabonából készített lisztből kivitték 262.264 métermázsát. Ha tehát az összes kivitt lisztet és örleményt a fentebb kitüntetett 5.05 millió métermázsához hozzáütjük, az összes exportra kerülő produktumok sem ütök egye a behozatalra jutott termények összes mennyiségét.

— **Az olasz vámszerződés és a borcsempészet.** A monarchia mind a két állama által életbeléptetett határozat, hogy a barlettai és san-severoi eredetű borok származásának igazolásának az olasz hatóságok által kiállított hivatalos származási bizonylatok nem elegendők, világos, hogy csakis a nagyban folyó borcsempészetet vezethetők vissza. Jelentettük annak idején, hogy az olasz hatóságok milyen könnyen megvesztegethetők, s hogy milyen lelkiismeretlen visszaéléseket üznek olasz részről a magyar-osztrák-olasz vámszerződéssel. Olasz bor címén, a mint irtuk, temérdek idegen bort csempészték és csempésznék be hozzánk. A kormány bizalmatlansági intézkedése nyílesen igazolja állításaink valóságát. De még másféle visszaéléseket is üznek velünk szemben Olaszországban. A nagytékintélyű „S o l e” című milánói kereskedelmi napilap, a mely most különben, mint az olasz sajtó legfőbb organuma, erélyes ellenintézkedéseket követ el az olasz kormány részéről, még novemberben rámutatott azokra a visszaélésekre, a melyeket a görög borokkal való manipulációval Itáliában üznek. A visszaélés abban áll, hogy Olaszországba az olesó vám folytán, a mely hektoliterenkint csak 5.77 lira, sok görögországi bort importálnak. A nagy behozatal akkor vált szükségessé, a mikor a monarchiával való szerződés életbe lépett. Az olasz termelés nem tudta e nagy osztrák-magyar keresletet kielégíteni s ezért most a saját boraitak a melyeket exportra szántak, keverték a görög borral. Ez által nagymennyisére bort tudtak az export rendelkezésére bocsátani. A görög borral való keverés cseppet sem javította ugyan az olasz bor minőségét — a görög borokat bortöm-lőbe fogják fel, a miért különös ízük van, a melyet eltüntetni nem lehet — de ezzel nem törődtek, mert hiszen a görög bor rendkívül olesó, s vevő az olasz borra így is akad elég. Mindenesetre jellemző, hogy a kereskedelmi szerződéseinket milyen lanyhán kezelik, hogy mindaddig nem kelt ki kormányunk e visszaálls ellen, a mely csak minálunk ismeretlen. Pedig a múlt évben már több mint 40.000 hektoliter bort importáltak keverési célokra Görögországból Olaszországba.

— **Székesfehérvári piaci árak.**

1895. február 9-én:

G a b o n a : buza 6.10—6.30, rozs 5.10—5.20, árpa 5.80—6.—, zab 5.70—5.80, kukorica 5.50—5.60, bab 8.80—8.70 frt métermázsánként.

Hízott sertés: könnyű 28—30, nehéz 32—33 kr. klg. eleven suly szerint.

— **Moóri piaci árak** február 8-án: buza 5.70; rozs 5.10; árpa 5.80; zab —; kukorica 6.20; bab (új) 9.—; krumpli zsákja 80—90 kr., kövér disznó kilója 39—40 kr. Uj-bor 20—23 frt; ó-bor 26—32 frt. A hó-zivatar miatt tegnap Moórott hetivásár nem is volt.

STEININGER SÁNDOR divat-, vászon- és fehérnemű-üzletében, a legjutányosabb és legszolidabb kiszolgálás

Székesfehérvár, Nádor-utca 19. tejes-köz sarkán.

Farsangi cikkek nagy választékban. Téli árak fél áron kaphatók.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek. — Mintákat bérmentve küldök.

Hirdetések

a »Fejérmegyei Napló« részére fölvetetnek

Márián György könyvnyomdájában

SZÉKES-FEJÉRVÁR SZ.-ISTVÁN -TÉR. I. SZÁM.

Hirdetmény.

A Nagyságos és Főtisztelendő Veszprémi Székes Káptalan tulajdonát képező Gamászai csárdához melléképületeivel együtt a Balaton-partján Siófok és Lepénytől háromnegyed órai távolságra, f. év ápril 24-től kezdve három évre haszonbérbe adatik.

Ezen bérlettel kapcsolatban bérbe adatik a csárda szomszédságában fekvő mintegy 15 hold föld egy tagban; holdját 1200 négyszög ölével számítva.

Bérleti szándékozók árajánlataikat Veszprémben február 28-ig a Jósza-g-felügyelőséghez adják be.

Ugyan itt a bérletre vonatkozó mindennemű felvilágosítások készséggel megadatnak.

Veszprém, 1895. év febr. hó 7-én.

Jósza-g-felügyelőség.

1896. 1992.

895.

Ajánlati felhívás.

Székesfehérvár szab. kir. város törvényhatósági bizottságának folyó évi 10/1096. szám alatt hozott határozata alapján a Nádor-utcában lerakandó aszfaltjárdán ültetendő fákhöz szükséges 92. db. védő vaskeret, vaskosár és védőrostély vállalat utján szerzendők be.

Felhívataknak mindazok, kik a felsorolt tárgyak elkészítésére vállalkozni óhajtanak, miszerint ajánlataikat a város mérnöki hivatalba hol a vasművek mintái is természetben láthatók, a hivatalos órák alatt betekinthesz részletes feltételekben megállapított méretek úgy az egységi áraknak botli és számokkal kilogrammonként való kitételével vállalati ajánlataikat 150 frt. bánatpénzt, készpénz vagy ovadék képes értékpapírban mellékelve 1895 évi február hó 21-ik napjának d. e. 12 órájáig a városi tanácsi iktatóba adják be, mely határidőn túl beérkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek

Székesfehérvár 1895. február 8-án.

Havrának József
polgármester.

Nyomatott Márián György könyv- és műnyomdájában Székesfehérvárott.

A székesfehérvári kereskedelmi bank

RENDES ÉVI KÖZGYÜLÉSÉT

folyó évi február hó 24-én délelőtt 9/1 órakor

saját üzlethelyiségében tartandja meg,
melyre az intézet részvényesei tisztelettel meghívataknak.)*

A közgyűlés tárgyai:

- I. Az 1894. évi zárszámadásnak előterjesztése, az igazgató-tanács és a felügyelő-bizottság jelentése.
- II. Az osztalék meghatározása és a felmentvény megadása.
- III. 6 igazgató-tanácsi és 5 felügyelő-bizottsági tag választása. Székesfehérvár, 1895. január hó 21-én.

Gróf ZICHY NÁNDOR,
elnök.

*) Azon részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni óhajtanak, tartoznak az alapszabályok 51. §-a értelmében a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal saját nevükre szóló részvényeiket az intézet pénztáránál átvételi-jegy kiszolgáltatása mellett letenni.

STOWASSER J.

csász. és kir. udvari és hadseregi szállító, hangszergyáros
Budapest, II. kerület, Lánchíd-utca 5. szám.

Saját gyártmányu fuvó-, vonó- és ütő-hangszerek, kitűnő erős hangu

cimbalmok

és azok alkatrészeiről nagy képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Tűzoltói, községi zenekarok és más zeneegyesületek felszereléséhez szükséges fuvó- vagy vonó-hangszerek a legolcsóbb árban és legelőnyösebb fizetési feltételek mellett.

Mindennemű hangszerek és harmonikák javítása a legolcsóbb árban eszközöltetnek.

Elpusztíthatatlan erős orgona-hangu harmoniákról külön árjegyzék kérendő.

KÖZSÉGI DOBOK

Oscara hangszerek becsereztetnek.